

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.128/2017/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. június hó 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A csalás büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2017. február hó 8. napján kelt 10.B.1099/2013/65. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az ítélet bevezető részében a 2016. január hó 27-i hatánap évszámát 2017-re pontosítja.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 217.B.20.549/2013/107. számú határozatával alkalmazott próbára bocsátás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

A vádlott helyesen legkorábban a kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság Korruptciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztály Korruptciós Bűnözés Elleni Osztály Korruptciós Bűnözés Elleni Alosztály II. által a 01000-9330/2010. bü. számú ügyben lefoglalt, és az iratok I. számú mellékleteként kezelt 1-18. szám alatti dokumentumok iratok közt kezelését rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott tartózkodási helyének megjelölését mellőzi.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2017. február hó 8. napján kelt 10.B.1099/2013/65. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. folytatólagosan elkövetett csalás büntetében (Btk. 373.§(1) és (2) bekezdés bc) pont és (6) bekezdés b.) pont), 5 rb. - 1 esetben folytatólagosan elkövetett csalás büntetében (Btk. 373.§ (1) és (2) bekezdés bc.) pont (5) bekezdés b.) pont), 1 rb. csalás büntetében (Btk. 373.§ (1) és (2) bekezdés bc.) pont (4) bekezdés b.) pont), valamint 9 rb. - 2 esetben folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§). A Pesti Központi Kerületi Bíróság 217.B.20.549/2013/107. számú határozatával alkalmazott próbára

bocsátást megszüntette és a vádlottat 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntette (1978. évi IV. tv. 318. §(1) és (4) bekezdés a.) pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. tv. 276.§) miatt is halmazati büntetésként 6 év 5 hónap börtön fozozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, a lefoglalt bűnjelekről, az előterjesztett polgári jogi igényekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést részbeni felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítéséért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 299/2017/1. szám alatti átiratában a jogorvoslati nyilatkozatokat nem tartotta megalapozottnak. Álláspontja szerint a törvényszék az eljárást a perjogi szabályok megtartásával folytatta le, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességében értékelte, helyes mérlegelt tényállást állapított meg. Észrevételezte ugyanakkor, hogy a II. tényállási pont össz elkövetési értéke helyesen 71.200.000 forint szemben a törvényszék által megállapított 51.500.000 forintos kárértékkel, mely a minősítést nem befolyásolja.

Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék indokolási köteleességét teljesítette, mely a logika szabályainak megfelel. A vádlott védekezésével szemben a sértetti nyilatkozatokra és okirati bizonyítékokra alapított tények helyesek. A megalapozottan megállapított tények mellett, a felülmérlegelésre a másodfokú eljárásban nincs mód, ezért a részleges felmentést célzó fellebbezés nem vezethet eredményre. A bűnösségre vont következtetés okszerű, a cselekmények minősítése törvényes, megfelel az anyagi jogszabályoknak. A próbára bocsátás megszüntetése törvényes. A büntetés kiszabás körében irányadó körülmények helyesen kerültek feltárássra, a kiszabott büntetés mértéke megfelelő, annak enyhítésére nem látott lehetőséget. Az ítélet egyéb rendelkezéseit törvényesnek találta. Indítványozta, hogy a törvényszék ítéletét az ítéltábla a Be. 360.§ (4) bekezdése szerinti tanácsülés keretében eljárva a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján annak helyes indokainál fogva hagyja helyben.

A védő nyilvános ülés kitűzését kérte.

A kitűzött nyilvános ülésen a vádlott előadta, hogy személyi körülményeiben változás következett be, szívbetege tovább súlyosbodott, érfestésre fog sor kerülni. Az első fokú eljárásban előadott védekezése lényegét megismételte, mely szerint az igazát tanúsító átvételi elismervényeket tartalmazó dosszié eltűnése miatt nem képes ártatlansága igazolására. Az elkövetés idején 26 éves volt, megbízott a barátjában. Vagyontalan jelenleg is, mint ahogy az elkövetés időszakában is az volt. Amennyiben a sértettektől átvett pénzek hozzá kerültek volna, más lett volna a vagyoni helyzete. Sérelmezte, hogy sértettl az elsőfokú eljárásban kérése ellenére nem került kihallgatásra, szeretett volna ő és védője kérdéseket intézni hozzá.

A meghatalmazott védő a részben felmentésre irányuló fellebbezését perbeszédében fenntartotta, ekörben az elsőfokú eljárásban írásban is becsatolt védőbeszéde tartalmi elemeire utalt. Kiemelte, hogy a törvényszék nem adta megfelelő indokát annak, miért fogadta el tanúl vallomását annak ellenére, hogy a tanú az ügyben korábban gyanúsított volt, mást nem is mondhatott, hogy magát védje, vádlottra hárította a felelősséget. A vádlott rendelkezett kftl-s bélyegzővel, mégsem került elfogadásra, hogy az írásban rögzítettekkel ellentétben a gyakorlatban vehetett át pénzt az ügyfelektől. Szakvélemény készítését kérte az elsőfokú eljárásban annak tisztázására, hogy a tanúl által vezetett társaságnak milyen vagyona volt, tisztázni kellett volna, miből építette a házakat.

Nyilvánvaló, hogy ez részben a vádlott által neki átadott pénzekből történt meg, a sértettek részére is történtek visszafizetések, ennek ellenére nem került tisztázásra, hogy ez milyen pénzből valósult meg. Ingatlan-nyilvántartási bejegyzések is történtek, melyről tanú1 értesítést kapott, így nyilvánvalóan tudomással bírt az átvett összegekről. A Kft1. nevében átvett pénzekhez kapcsolódó vádpontok alól védenca felmentését kérte. Vítatta sértett1 állításait, maga is sérelmezte, hogy a külföldön élő tanú nem került kihallgatásra. Állításai oly mértékben megkérdőjelezhetők, hogy az általa indított polgári perben nem került sor a vádlott fizetésre kötelezésére. E körben a polgári bíróság oly mértékben észlelt bizonytalanságokat, hogy a keresetet elutasította, mely a büntető bíróságot nem köti. Ugyanakkor az ítélet indokolása hiányos, mert a törvényszék nem adott számot arról, hogy sértett1 állításai a vádlott nyilatkozatával szemben miért fogadta el. A III. tényállási pontban foglalt tények bűncselekményt nem valósítanak meg. Álláspontja az volt, hogy a vádlott hibázott, amikor a spirálba kerülése után menekülése érdekében okiratokat hamisított, amelyeket fel is használt, bűnössége azonban csak e körben állapítható meg. Másodlagosan azt indítványozta, hogy a törvényszék által kiszabott súlyos büntetést az ítéletábla enyhítse, nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni a vádlottnak fel nem róható tetemes időmúlást, betegségét, és a kár egy részének megtérítését.

A vádlott az utolsó szó jogán nem nyilatkozott.

Az ítéletábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat egy kivételtől eltekintve megtartotta. Sértett1 és felesége külföldre költözésüket követően lakcímük zártan kezelését kérték, melynek a törvényszék nem tett eleget, a Be. 96.§ (1) és (2) bekezdésében írtakat nem teljesítette. E szabály megsértésének ugyanakkor az érdemi határozat meghozatalára semmilyen hatása nem volt.

A törvényszék valamennyi bizonyítékot felkutatott és többnyire értékelési körébe vont, amelyek a tényállás megállapítása szempontjából relevánsak voltak. Sértett1-tanú és felesége tanú2 idézése iránt intézkedett, azonban a tanúk tartós külföldi életvitelre hivatkozással megjelenni nem tudtak, magukat többször kimentették. Az elsőfokú bíróság a tanúk részére írásbeli vallomástételi lehetőséget kívánt biztosítani, felhívta a vádlottat és védőt megfelelő határidő tűzése mellett a tanúhoz intézendő kérdéseik megfogalmazására, mely lehetőséggel a védelem nem élt. Ennek tényét a törvényszék jegyzőkönyvbe foglalta, az érintettek ekörben további bizonyítási indítvánnyal nem éltek. (63. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal)

A Be. 296.§ (1) bekezdés a.) pontja szerint a tartósan külföldön élő sértett1 és felesége nyomozati vallomását felolvasta, eképpen törvényesen a bizonyítási eljárás anyagává tette, melyre a vádlott észrevételeket tett, jogai nem sérültek.

Helyesen járt el a törvényszék, amikor nem vezetett bizonyítást a Kft1. gazdálkodására, az építkezés finanszírozására, mert enélkül is megnyugtatóan tisztázható volt a tényállás a vád kereteire is tekintettel.

A teljes körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a törvényszék többnyire megalapozott tényállást állapított meg.

Az ítéleti tényállás csupán néhány kiegészítésre szorul az iratok tartalma és a nyilvános ülésen elhangzott személyi körülmények alapján a Be. 352.§ (1) bekezdés a.) pontja figyelembevételével:

A személyi részben rögzítendő, hogy a vádlott szívbetegsége rosszabbodása miatt jelenleg kivizsgálás alatt áll.

Az erkölcsi bizonyítvány adatai alapján a korábbi elítélések kiegészítendők azzal, hogy a vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2011. december hó 28. napján jogerős 17.Bk. 45425/2011/2. számú határozatával hitelsértés vétsége miatt 160.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2010. május hó 26. napja.

A vádlott a cselekmény elkövetésekor nem szenvedett és jelenleg sem szenved az elmeműködés olyan kóros állapotában, amely képtelenné tenné vagy korlátozná őt cselekménye következményei felismerésében és az ennek megfelelő cselekvésben.(igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény alapján nyomozati irat 3415. oldal)

Az ítélet történeti tényállásában 10. oldal 5. bekezdésében az ítélőtábla helyesen azt rögzíti, hogy a vádlott a II. tényállási pont részecselekményeivel összesen 71.200.000 forint kárt okozott sértett1-nek.(számszaki hiba)

Az ítélet 12. oldal 4. bekezdése 3. sorában az ismeretlen szót az ismételten szóval helyettesíti, mely nyilvánvaló elírás.

A VI. alatti tényállást az ítélet 14. oldal 4. bekezdésétől - próbára bocsátással kapcsolatos tényállás - mellőzi.

A tényállás a kiegészítésekkel, módosítással teljes, és a másodfokú felülbírálat alapját képezte a Be. 352.§ (2) bekezdése alapján.

Szemben a védői érveléssel az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helyesen értékelte, iratellenes megállapítást nem tett, tényből tényre is helyesen következtetett, melynek nagyobb részben indokát is adta.

Kétségtelen, hogy egyes vallomások lényegi részeinek ismertetése elmaradt, és nem kerültek pontos hivatkozásra az írásszakértői vélemények sem.

A törvényszék többnyire csak utalt arra, hogy mely bizonyítékokat fogadott el, illetve az egyes pontok tényállásait mely bizonyítékokra alapította a vádlott védekezésében foglaltakkal szemben. Nem fog helyt azon védői hivatkozás, hogy nem került kellően kifejtésre a sértett1-et érintő II. tényállási ponthoz kapcsolódó bizonyítékkértékelés.

Ugyanakkor az ítélőtábla észlelte, hogy tanú3 nyilatkozatai és az írásszakértői vélemények nem kerültek tételes elemzésre, ezért ezt a másodfokú bíróság pótolja.

Az elsőfokú bíróság nem vezette végig a vádlottal hozzátartozói viszonyban álló tanú3 jelentősen változó nyilatkozatait. E tanú a nyomozati szakban első kihallgatása alkalmával előadta, (II. kötet 487. oldal), hogy a vádlottat foglalkoztató Ingatlan-közvetítő Iroda a Kft1-el kötött megállapodás alapján nem vehetett át az ügyfelektől pénzt, letéti szerződést sem köthetett. Amikor a vádlottól azt hallotta, hogy a pénzeket átadta tan1-nek, rákérdezett nála, aki részben ismerte el, hogy vett át pénzt, de az összes pénz átvételét tagadta. (499. oldal) Később e tanú nyomozati nyilatkozatát megváltoztatta, és azt vallotta, hogy némely esetben szokásjogi alapon történt pénzátvétel foglalként, a bíróság előtt pedig ennek természetszerűségét hangoztatta, eszerint vettek át pénzt, a foglalt, ez letétként kezelődött, még aznap tovább adták Juhásznak, aki ezt átvételi elismervényen átvette. A 3049. oldalon lévő vallomásában is ezt erősítette. Nyomozati nyilatkozatai elébe tárása után azokat csak részben tartotta fenn, tárgyaláson tett vallomása elfogadását kérte. (58. számú jegyzőkönyv). Az ingatlan projekt1-el kapcsolatban elmondta, hogy arra az irodának nem is volt

szerződése.(nyomozati iratok II. kötet 503. oldal) Nyilvánvaló, hogy a tanú nyilatkozataival egyre inkább igyekezett a vádlotti vallomást alátámasztani, azt is megerősítette, hogy a vádlott rendelkezett azzal a fekete dossziéval, amely később eltűnt, amely azon átvételi elismervényeket tartalmazta, amelyeken tanú a Kftl-el kapcsolatos pénzeket a vádlottól átvette.

A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a tényeket az ítélet 16. oldal 3. bekezdésében írtak szerint a törvényszék e tanú első nyomozati vallomására alapította, helyesen azt fogadta el, erre utal a 17. oldal első bekezdésében foglalt tanú3-at érintő megállapítás is.

Ezt támasztja alá nyomozati iratok I. kötete 351. oldalára befűzött ingatlan-közvetítési megbízás a Kftl. és az Ingatlan-közvetítő Iroda között is.

A vádlott vallomásának elvetése helyesen történt azon tény vonatkozásában, hogy nem igazolható, hogy a Kftl-hez köthető pénzeket a vádlott Juhász András részére átadta volna. Kétségtelen tény, hogy tanú az eljárásban korábban gyanúsítottként került kihallgatásra, ekkor tagadta, hogy a vádlottól pénzt vett volna át, illetve e tényt utóbb 12.000.000 forint tekintetében elismerte.(IV. tényállási pont) Ezen állítása okirati bizonyítékokkal is alátámasztható volt, ezt igazolták a számlamásolatok, a felszámoló tanú nyilatkozata, felszámolási eljárásban besorolt hitelezői követelés a társasággal szemben a 17. Fpkf. 01-07-000207. szám alatti eljárásban. (nyomozati iratok 1917. és 2065. oldal)

Tanú vallomását támasztotta alá ugyanakkor valamennyi írásszakértői vélemény, melyekben a szakértők megállapították, hogy az adás-vételi szerződéseken, átvételi elismervényeken, egyéb iratokon található aláírások nem tanú kezétől származnak.

Megállapításra került, hogy azon átvételi elismervények, amelyek a nyomozati iratok II. kötetének 511. oldalától kerültek befűzésre, és azt igazolnák, hogy tanú nagyobb összegeket vett át a vádlottól az adásvételi szerződésekkel kapcsolatosan, hamisak, azokon nem tanú aláírása szerepel, mely tényt tanú kihallgatásai alkalmával mindvégig állított.

Bankó Adrienn nyomozati iratok 3359. oldalától lefűzött írásszakértői véleménye szerint a nyomozati iratok 511. oldalára befűzött 2004. augusztus hó 23.-i keltezésű átvételi elismervényen, a nyomozati iratok 515. oldalára befűzött 2006. júliusi, az 521. oldalon lévő 2005. április hó 15.-i, a 633. oldalon lévő 2004. július hó 22.-i és a 2010. szeptember hó 8.-i elismervényen szereplő tanú aláírások nem a névtulajdonos tanútól származnak.

Ennek tükrében nincs különösebb jelentősége a vádlott azon vallomásának, hogy a fekete dosszié, amelyben az átvételi elismervények voltak, elveszett, mert a vádlott állításai ekörben a szakértői vélemények alapján hiteltelenek lettek.

A kirendelt három írásszakértő dr. Vígh András, Bankó Adrienn, Nerpel Ervin egymástól függetlenül állapították meg, hogy a különböző sértettek vonatkozásában készített okiratokon lévő aláírások nem tanú kezétől származnak, melyet a törvényszék is meghivatkozott.

A Szabó Zoltánhoz kapcsolódó 2009. december hó 12.-i keltezésű ingatlan adásvételi szerződésen lévő Juhász András aláírás nem Juhász Andrástól származik, az származhat vádlott nevetől. A Nagy Józseftől származó névaláírás nem Nagy Józseftől származik, azt vádlott neve írta. Dr. Haskó Imre ügyvéd névaláírása nem dr. Haskó Imrétől származik. Takácsné Balogh Andrea aláírásai nem tőle származnak, az származhat a vádlottól. (nyomozati irat 7. kötet 3199. oldal Bankó Adrienne)

A sértettl-hez köthető 2009. október hó 5.-i szerződésen névaláírás nem a névtulajdonostól származik, azt a vádlott írta. A 2007. december hó 13.-i keltezésű szerződésen szereplő és

..... aláírások nem a névtulajdonosoktól származnak, azokat a vádlott írta. A 2009. november hó 3.-i keltezésű bélyegzés nélküli szerződésen lévő aláírást a vádlott írta. A 2008. szeptember hó 24.-i keltezésű szerződésen lévő tanúl aláírása nagy valószínűséggel a vádlottól származik. A 2005. szeptember hó 14.-i szerződésen tanúl aláírást valószínűleg a vádlott írta. A 2009. január hó 28-i számlákon lévő tanúl névaláírások valószínűleg a vádlottól származnak. Az AG7L-A 016407 és az AG7L-A 016405 sorszámú számlán a kitöltését képező névírás a vádlottól származik. (nyomozati iratok 3245- 3351. oldal Nerpel Ervin)

Magánfél1-hez kapcsolódó ügylet dokumentumain az aláírások nem tanúl-tól származnak. (nyomozati iratok 2867. oldal dr. Vigh András)

A-hoz kapcsolható 10 dokumentumon lévő aláírás nem tanúl-tól származik. (nyomozati iratok 3161. oldal Bankó Adrienne)

Még a fentebb hivatkozott, vádlottal rokoni kapcsolatban álló tanú3 első nyomozati vallomása is azt támasztja alá, hogy volt olyan pénz, amely tanúl-hez került, de nem valamennyi. E tanúvallomás valamint a hivatkozott írásszakértői vélemények - köztük legnagyobb nyomatékka a Bankó Adrienne által készítette 3359. nyomozati oldalra befűzött - arra utalnak, hogy a vádlott által a Kft1. nevében felvett pénzek a 12.000.000 forint kivételével nem kerültek tanúl-hez. Amennyiben ez így lett volna, tanúl aláírását az átvételi elismervényeken nem kellett volna hamisítani, ezen túl szükségtelen lett volna további okiratokat hamisítása, amelyek a vádlottal ugyancsak összefüggésbe hozhatóak. Azon okiratok esetében, ahol az írásszakértők nem állapították meg a vádlott kezétől származást, azt a következtetést kell levonni, hogy bárki is írta alá azokat tanúl helyett, a vádlott, és nem tanúl érdekkörében cselekedett.

A vádlott maga is elismerte, hogy többször hamisított okiratot bizonyos célok érdekében. Némely okiraton szereplő ügyvéddel kapcsolatban okirati bizonyítékok állnak rendelkezésre annak megállapítására, hogy az ügyvédi iroda nem létező vagy az ügyvéd nem gyakorolta tevékenységét. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1675. nyomozati oldalra befűzött tájékoztatása szerint ügyvéd1 tevékenysége 2008. október hó 14. napjától felfüggesztésre került, 2009. május hó 11. napján a kamarából kizárták, 2011. évben meghalt. Ügyvédi Iroda1 a Magyar Ügyvédi Kamara nyilvántartásában nem szerepel. (1679. oldal)

Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a vádlott nemcsak a Kft1-el kapcsolatos ügyletek, hanem más szerződések kapcsán is hamisított, hasonló módszereket alkalmazott, ezzel szemben tanúl állításai nem kerültek megcáfolásra, sőt az írásszakértői vélemények által igazolódtak. Helyesen tette tehát a törvényszék, hogy a vádlott nyilatkozatát nem fogadta el abban a körben, hogy a Kft1. nevében felvett pénzeket átadta tanúl-nek. Utal az ítéletábra ekörben arra is, hogy ezen védekezés elfogadtatása önmagában nem eredményezhette volna a vádlott felmentését, mert a sértettektől jogosulatlanul felvett pénz más személy részére továbbadása is bűncselekményt valósít meg.

A sértett1-el kapcsolatos indokoláshoz:

Helyes volt a törvényszék mérlegelése akkor, amikor a II. tényállásban megállapított tényeket sértett1-tanú, tanú4 nyilatkozataira alapította az okirati bizonyítékokkal alátámasztottan. A vádlott nemcsak a kft1-el kötött megállapodás alapján vett át pénzt a sértettől, hanem a projekt1-ben lévő ingatlanra is szerződött a sértettel, amelyre az Ingatlan-közvetítő Irodának nem is volt megbízása (tanú3 vallomása - nyomozati irat 503. oldal). A éstulajdonában álló ingatlan már

korábban eladásra került, a vádlott nem volt megbízva annak értékesítésével. A Kft2. ingatlanának eladására ugyancsak nem rendelkezett a vádlott jogosultsággal. Mindezen körülmények tovább erősítik, hogy a vádlotti vallomás helyesen került elvetésre, a tanúk vallomása pedig helyesen elfogadásra. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy közös társaságot is létrehozott a vádlott sértett1 tanúval, a Kft3-t, (2755/2.sz. nyomozati irat) mely arra utal, hogy a sértett bizalmát elnyerte, és folyamatosan fenntartotta vele a kapcsolatot, amíg a tanú ingatlan eladásból pénzzel rendelkezett. A polgári perben hozott ítélet a büntető bíróságot nem köti, csupán az került kimondásra, hogy az eljárásban nem került sértett1 felperes részéről kellően bizonyításra a keresetben foglalt igénye. Sértett1 tanú bíróság előtti kihallgatásának hiánya az ítéletábra megítélése szerint a tényállás megállapítását nem befolyásolta.

A törvényszék II. tényállási pontot illetően rögzített indokolása helytálló. Csupán a 19. oldal 3. bekezdés 9. sorában az adott át kifejezés helytelen, azt az ítéletábra a vett át kifejezéssel helyettesíti.

Az elsőfokú bíróság a védői perbeszédben felvetett valamennyi hivatkozásra reagált, azzal a másodfokú bíróság teljes mértékben egyetértett.

Tekintettel arra, hogy a vádlotti és védői fellebbezés a részbeni felmentésre vonatkozóan a bizonyítékok felülmérlegelésére irányult, arra pedig a másodfokú eljárásban a megalapozottan megállapított tényállás mellett nincs mód, az eredményre nem vezethetett. Nem látott lehetőséget az ítéletábra a III. tényállási pont tekintetében sem felmentő rendelkezés meghozatalára. Az a körülmény, hogy a terhelt a sértettek kárát megtérítette, nem jelenti azt, hogy nem valósult meg bűncselekmény, a kár megtérítése enyhítő körülményként vehető figyelembe. A magatartás egy sorozatba illeszkedett, a csalás bűncselekményének törvényi tényállási elemei e cselekményt illetően is megvalósultak.

A helyesen megállapított tényekből a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére valamennyi bűncselekmény vonatkozásában, a cselekmények minősítése törvényes, megfelel az anyagi jogszabályoknak.

Csupán röviden utal az ítéletábra arra, hogy osztotta a törvényszék által képviselt álláspontot arra vonatkozóan, hogy a sértett1 sérelmére elkövetett cselekmények folytatólagosan elkövetettek minősülnek. Ennek magyarázata pedig az, hogy a vádlott az első ügylettől kezdődően folyamatosan tartotta a sértettel a kapcsolatot, őt rendszeresen tájékoztatta jó befektetési, kedvező vásárlási lehetőségekről, amíg a sértett egy korábbi ingatlaneladásból származóan befektetendő pénzzel rendelkezett. Kihasználta azt is, hogy a pénzt a sértett felesége tudta nélkül kívánta felhasználni. A jogtalan haszonszerzési célzat mindvégig megállapítható, mint ahogy a folyamatos tévedésbe ejtés és tartás is (újabb ingatlanok vételre felajánlása, amelyekkel a vádlott nem, vagy nem olyan formában, vagy nem az ajánlott áron rendelkezhetett). A tevékenységet pedig addig folytatta, amíg sértett1 pénzzel rendelkezett.

A 9 rb. hamis magán-okirathamisítás felhasználásának vétsége megállapítása is törvényes, az indokolás e körben az ítélet 23. oldal 4. bekezdésében helytálló.

Figyelemmel arra, hogy a korábbi próbára bocsátás 1 éves tartama 2017. április hó 25. napján eltelt, a másodfokú elbírálás időpontjában már nem a próbaidő alatt folyik az eljárás, ezért a próbára bocsátás megszüntetésével kapcsolatos rendelkezést mellőzni kellett a tényállásban szerepeltett VI. tényállási pontban foglalt tényekkel együtt. A próbára bocsátás megszüntetésével érintett iratot az

ítélőtábla jegyzőkönyvileg elkülöníteni rendelte. Az ítélet 23. oldal 5. bekezdésében foglaltak értelemszerűen mellőzendők.

Helyesen alkalmazta a törvényszék az elbíráláskor hatályos jogszabályt, mert az a vádlottra abban az esetben is kedvezőbb, ha a középértékes büntetéskiszabásra vonatkozó szabályok irányadók, ettől történő eltérés ugyanis indokolás mellett lehetséges.

A büntetés kiszabás körében irányadó körülményeket a törvényszék többnyire helyesen sorolta fel. A hasonló vagyoni elleni bűncselekmények elszaporodottságára utalást az ítélet tábla mellőzi, mert erre vonatkozó statisztikai adat nem áll rendelkezésre, az köztudomású tényként sem vehető figyelembe.

Ugyanakkor az enyhítő körülmények között szerepeltetni szükséges, hogy a vádlott kk. gyermek eltartásáról gondoskodik, valamint azt a tényt, hogy sértett közrehatása a II. tényállás kapcsán jelentős, mert egyetlen olyan kötelezettségének sem tett eleget, amely a vevőt egy adás-vételi ügylet kapcsán terheli.

A bűnösség köre a próbára bocsátás megszüntetésével kapcsolatos rendelkezés mellőzése folytán csökkent, ugyanakkor a jelentős számú halmazat továbbra is megállapítható. A próbára bocsátással érintett cselekmények súlyát jól szemlélteti, hogy a bíróság 1 év próbára bocsátást alkalmazott.

Helytelenül hivatkozta a törvényszék az ítélet 24. oldal 5. bekezdésében, hogy a legsúlyosabb bűncselekményre alkalmazható 10 éves büntetési tétel a felével emelkedhet, az a Btk. 81.§ (3) bekezdése alapján helyesen a felével emelkedik, azaz a kiszabható büntetés 5-15 évig terjedő szabadságvesztés, a középérték a Btk. 80.§ (2) és (3) bekezdése alapján 10 év. A vádlott javára a középértéktől a törvényszék - bár ennek indokát nem adta - nyilvánvalóan azért tért el, mert az okozott kár egy részét megtérítette, figyelembe vette megromlott egészségi állapotát és a neki fel nem róható jelentős időmúlást. Az enyhítés lehetőségét azonban oly mértékben kimerítette, hogy az ítélet tábla annak ellenére nem látott lehetőséget a kiszabott büntetés tartamának további enyhítésre, hogy az enyhítő körülmények köre bővült, a súlyosító körülmények száma csökkent, és a bűnösség köre is szűkült. A törvényi minimum fölött 1 év 5 hónappal megállapított szabadságvesztés tovább nem csökkenthető, mert a büntetés nem érne el a célját.

A közügyektől eltiltás tartama helyes, annak mellékbüntetés jellegét kellett csupán megjelölni.

Törvényes a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának és a feltételes szabadságra bocsátás időpontjának megállapítása is azzal azonban, hogy a törvény szövegének megfelelően utalni kellett arra, hogy a legkorábbi időpont került megjelölésre.

Észlelte az ítélet tábla, hogy a nyomozóhatóság által lefoglalt, az iratok mellékleteként kezelt 18 db. eredeti dokumentumról nem történt rendelkezés, ezért azt a továbbiakban is az iratok közt rendelte kezelni.

A bejelentett polgári jogi igények érdemben történő elbírálása helytálló, az illeték fizetésre kötelezés törvényes, a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés is megfelel a jogszabálynak.

Az ítélet tábla az ítélet bevezető részében az elírás folytán helytelenül megjelölt 2017. január hó 27. határnapot pontosította.

A vádlott tartózkodási helye bejelentett lakcíme, ezért a külön tartózkodási helyre utalást mellőzni kellett, az korábban tévesen került feltüntetésre.

Fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság a Be.361.§ szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

, 2017. év június hó 22. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Dr. Kósa Zsuzsanna sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 10.B. 1099/2013/65. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf. 128/2017/9. számú ítéletével eszközölt változtatással 2017. június hó 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2017. június hó 22. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:
Bradáné Bódi Ilona
tisztviselő